

ג' בשבט תשפ"ו
21 בינואר 2026
תיק מס' 86049

החלטה

בעניין שבין	לבין
אבא לבת בשירות לאומי	תנועת נוער
להלן 'התובע'	להלן 'הנתבעת'

א. רקע

בתו של התובע, הינה מתנדבת בשירות לאומי (להלן: 'המתנדבת'), ובמהלך השנה וחצי האחרונות פעלה כרכזת בתנועת נוער (להלן: 'התנועה').

בתאריך ט"ז טבת התשפ"ו זומנה המתנדבת על ידי הנתבעת לשימוע לפני פטורים אצל מזכ"ל התנועה (להלן 'המזכ"ל").

במהלך השימוע נטענו כלפיה טענות בנוגע להתנהלות לא תקינה שלה בכמה מישורים במהלך השירות. כמו כן נטען כלפיה כי נעשו מאמצים רבים מטעם הנתבעת לסייע לה לאורך השירות עד כה ואף היא הוזהרה מראש בנוגע להתנהלות מסויימת.

במכתב שהוצא למתנדבת, לאחר השימוע, פורט ההליך ופורטו הנימוקים להפסקת השירות הלאומי שלה אצל הנתבעת, החל מתאריך 20/1/2026.

בעקבות זאת אביה של המתנדבת פנה לבית הדין, בבקשה להקפיא את החלטת התנועה, ולברר את הדברים בפני בית הדין. לאחר מספר פניות מצד בית הדין אל הנתבעת, חתמו שני הצדדים על הסכם בורות של בית הדין 'ארץ חמדה - גזית', והתנועה הגישה בקשה לדחייה על הסף של התביעה, מן הטעמים שיפורטו להלן.

החלטה זו עוסקת בשאלה האם יש לקבל את בקשת התנועה לדחייה על הסף של התביעה.

ב. טענות התובע

1. נפל פגם בהליך בכך שהוא בוצע בהתראה קצרה וכן שלא ניתן למתנדבת הזדמנות לתקן את דרכה על אף שהביעה חרטה ובקשה זאת.
 2. ההחלטה עצמה לוקה בחוסר צדק היות והמתנדבת פעלה במסירות לאורך השירות.
 3. החלטה זו פוגעת בשמה הטוב של המתנדבת ואף פוגעת בה נפשית.
- לאור הנ"ל התובע מבקש לבטל את הפסקת השירות ולאפשר למתנדבת להמשיך בפעילותה.

ג. טענות הנתבעת

הנתבעת מבקשת לדחות את הבקשה על הסף מהטענות הבאות (ציטוט של תגובתם):

1. עניינה של התביעה הוא החלטה ניהולית-חינוכית פנימית הנוגעת לכשירות בעלת תפקיד ולהתנהלות בהתאם לנהלי בטיחות וניהול כספים. אין זה מצדיק התערבות שיפוטית, אלא החלטה ארגונית הנמצאת בליבת הסמכות והאחריות של הנהלת המוסד.
 2. התנועה מכירה ופועלת על פי נהליה, על פי נהלי הבטיחות וחוזרי מנכ"ל משרד החינוך, ועל פי דיני המדינה הנוגעים להתנהלות כספית. כאשר מרכזת פועלת בניגוד לכללים אלו, ובכלל זה הוצאת אירועים ללא קבלת אישור הנהלת התנועה, כפי שעולה גם מכתב התביעה עצמו, התנועה אינה יכולה לאפשר את המשך כהונתה בתפקיד.
 3. התערבות בהחלטות ניהוליות מסוג זה תיצור תקדים שאין לו סוף: כל מועמד/ת שלא אושר/ה לתפקיד, וכל החלטת ניהול או משמעת בתנועה, תוכל להפוך לתביעה, וממילא לא ניתן יהיה לנהל מוסד חינוכי באופן תקין.
 4. למנהל חינוכי ולמנהל ארגון יש אחריות לשלום החניכים והצוות, לסדרי הבטיחות ולהתנהלות הכספית; אחריות זו מחייבת גם סמכות לקבל החלטות ביחס למוסד שעליו הוא מופקד.
- לפיכך מבקשת התנועה להורות על דחיית התביעה/סילוקה על הסף מחמת היותה מכוונת להתערבות בהחלטה ניהולית-חינוכית פנימית. ולחלופין, להימנע מהתערבות בתוכן ההחלטה ולהותיר את שיקול הדעת המקצועי בידי הנהלת התנועה.

ד. תגובת התובע לבקשת הדחייה על הסף (ציטוט של תגובתו)

1. הליבה המשפטית: לא תוכן ההחלטה, אלא הליך קבלתה:
התביעה אינה מבקשת להתערב ב"סמכות המנהלית" גרידא (סעיפים 2 ו-5 בבקשת התנועה).
2. הליבה המשפטית של תביעה זו נוגעת לפגמים קשים בהליך השימוע ובחוסר תום לב שהוצגו בפני בית הדין:
3. היעדר שימוע הוגן: הזימון בוצע "מהיום למחר" (5/1/26), ללא שהות סבירה להיערכות.
4. הרחבת חזית פסולה: טענות בדבר "התנהלות כספית" הועלו לראשונה רק בבקשה לדחייה על הסף זו (18/1/26), ולא בשימוע עצמו. לא ניתן לפטר אדם (או להפסיק שירות מתנדב) על בסיס טענות שלא ניתנה לו הזדמנות להתגונן בפניהן בזמן אמת.
5. חובת ההגינות המנהלית גוברת על "שיקול דעת ניהולי":
6. התנועה, כגוף ציבורי וחינוכי (סעיף 1), כפופה לכללי המנהל התקין, לחובת ההגינות ולצדק טבעי – עקרונות המקבילים לדיני העבודה בישראל. שיקול הדעת הניהולי אינו "חסין" מפני ביקורת שיפוטית כאשר הוא מופעל באופן בלתי סביר, מפלה או תוך פגיעה בזכויות דיוניות בסיסיות.

7. אחריות (סעיפים 3 ו-5) אינה שקולה לשרירותיות:
טענת התנועה לאחריותה לבטיחות ולכספים (סעיף 3) היא נכונה עקרונית, אך אינה רלוונטית לנסיבות:
8. שני האירועים המדוברים התקיימו ללא אירועים חריגים וללא נפגעים בגוף או בנפש.
9. האירועים התקיימו לפני למעלה משלושה חודשים בהם איפשרה התנועה למתנדבת להמשיך בתפקידה.
10. טענת "התנהלות כספית" היא טענה חדשה שלא נבחנה.
11. הפעולה בניגוד לנהלים נעשתה בתקופת מלחמה בה המתנדבת נותרה בשטח ללא ליווי מספק מטעם ההנהלה המגויסת – עובדה המלמדת על נסיבות מקלות שיש לבחון בטרם ענישה כה חמורה.
12. תקדים ומידתיות (סעיף 4):
דווקא קבלת בקשת התנועה היא שתיצור תקדים מסוכן: היא תעניק "חסינות" לגופים ציבוריים להתנהל בחוסר הגינות כלפי מתנדבים ועובדים, ולהפסיק שירותיהם ללא הליך שימוע תקין. התערבות בית הדין נדרשת בדיוק במקרים בהם נעשה שימוש לרעה בסמכות.

ה. דיון

לאחר עיון בחומרים ובטענות הצדדים אני מוצא שבבקשה שהוגשה קיימות מספר בעיות עקרוניות שלא מאפשרות לדון בה באופן זה:

1. **התובע:** התביעה הוגשה על ידי אביה של המתנדבת, כאשר הוא אינו צד בדבר. מי שאמורה לתבוע היא המתנדבת עצמה, והיא שהייתה צריכה לחתום על הסכם הבוררות.
2. **מהות הסעד:** על פי הלכה לא ניתן לכפות על מעסיק להעסיק אדם. כל מה שניתן לעשות, כאשר הדין מחייב זאת, הוא לכפות עליו להמשיך לשלם לו ולספק לו את תנאי ההעסקה שלהם הוא זכאי (כמבואר בשו"ע חשן משפט סימן שלג סעיף ב), או לחלופין לתבוע תביעת נזיקין ככל וקיים נזק וקיימת אחריות נזקית. היות ומהות הסעד המבוקש הוא הקפאת המצב והמשך פעילות המתנדבת כרכזת בתנועה, הרי שמדובר בסעד שאיננו ניתן לתביעה. בנוסף נציין כי המתנדבת איננה עובדת של הנתבעת אלא מתנדבת ואינה מקבלת מהנתבעת שכר. כמו כן, על פי 'חוק שירות אזרחי תשע"ז' לא חלים עליה יחסי עובד מעביד.
3. **ההליך המנהלי:** חלק ניכר מהטענות הנטענות ע"י התובע הינן טענות השייכות לתקינות המנהלית שבהתנהלות הנתבעת בקבלת ההחלטה. כך למשל בנוגע לטענותיו על פגמים בהליך השימוע, חובת ההגינות המנהלית, וכללי המינהל התקין. במצב כזה, יש לבחון כיצד כללי המינהל מבקשים להתנהל במציאות שכזאת, והדברים עולים במפורש ב'חוק שירות אזרחי תשע"ז' סעיף 27 א, בו כתוב: 'מתנדב הרואה את עצמו נפגע מהחלטה של גוף מוכר או גוף מפעיל בעניין קבלה לשירות, אי-קבלה לשירות או הפסקת שירות, רשאי להשיג עליה לפני ועדת השגה'.

כלומר, המחוקק, מתוך דאגה לזכויות המתנדבים, נותן סמכות ראשונית ונרחבת לוועדת השגה שבכוחה להעניק סעדים רחבים יותר, וזאת דרך המלך הנכונה לפעול במציאות שכזאת.

מן כל הטעמים האמורים לעיל, כל אחד בפני עצמו, וכולם יחד, אני קובע שלא ניתן לטפל בתביעה והיא נדחית על הסף.

יש לציין, כי במידה והמתנדבת תבקש לתבוע בעתיד תביעות ממוניות, הנוגעות להליך זה, הדבר יתאפשר, ואין בדחיה זאת אלא בכדי לדחות את התביעה להשאריתה בתפקידה.

ו. החלטות

1. התביעה שהוגשה כנגד התנועה להמשיך את פעילותה של המתנדבת כרכות בתנועה במסגרת שירות לאומי נדחית על הסף.
2. ניתן לערער על החלטה זו בתוך 7 ימים מהמועד הנקוב על פסק דין זה.
3. אין צו להוצאות.

החלטה זו ניתנה ביום ג' בשבט תשפ"ו 21 בינואר 2026

בזאת באתי על החתום

הרב עידו הבר, אב"ד